

HÜSEYİNİ

G: YUNUS EMRE 112.

8.

EY YU BEN MÜB Tİ LA YİM DER Dİ DİRMAN
YU NUS EM REM BİL ME Dİ KİM SE LER NA

İS TE REM A Şİ KAM DİL HAS TE YEM E
LİM BE NİM HA LİM ARZ İT ME YE BİR E

FEN DİM CA Nİ MA CA NAN İS TE REM HAK KI
FEN DİM MER Dİ İL FAN İS TE REM HAK KI

LÂ İ LÂ HE İL LÂ L LÂ L

İL LÂ L LÂ L

2 8.

Eyyübem mübteleyim derde derman isterem

Azıkam dil hasılcıyım cennet cennet isterem

Yakubem ağlıyorum Yusuf için iltida fikir

Yusuften zineler içinde fahret-i rahmet isterem

Bir varmışam ki ol benim yurdum degül

Huzur ile zühre-i indim ab-i hayvan isterem

Defter-i d'mâllîni yükledim iltida garam-dar

Menzil ü maksada hakktan emr ü firman

Yunus Emrem bilmedi kimseler hâlim benim

Hâlim arz itmeye bir merd-i irfan isterem